

- „BIEZ” (inc. ± Malmédy : Ve) :: —, ± 1210, I SM 32.
- BIHAIN : Ba :: Bysanch, 895 cop. 3^e déc. 13^e, I SMC n^o 44.
- „BIHEIGEN” [Osterspai : Mb] :: —, interpol. 12., Tr D 6.
- BIHUCOURT : Ar :: Buhericurtis, 893 cop. ± 1170 cop. 16^e, A Vc 93 v^o. — Buhericurt, 1025 faux ± 1170 cop. ± 1191, Ab Vc 11 r^o. — Bohercurtis (gén.), (1154) cop. comm. 13^e, P L 9930 n^o 1. — Buhereurt, 1164 cop. ± 1191, Ab Vc 13 v^o. — Buhircurt, 1169 cop. ± 1191, Ab Vc 16 r^o. — Buihiercurt, (1176-81) cop. comm. 13^e, P L 9930 n^o 2. — Boiercurt, 1178 cop. ± 1191, Ab Vc 53 r^o.
Rom. *Buhari curtis* „ferme de Buhari” (germ.).
- „BIHZ” [Merl : Kb] :: —, 11., Kb 143/6.
- BIJGAARDEN, GROOT- : Br :: Bigardis, 1110, X E 7013/5 ; 1133, X E 7790/1 ; 1138, X E 288/5 ; 1138, L 3 H 57/721 ; 1168, X E 7790/2 ; 1173, X E 7013/22 ; 1195, G N ; 1214, Gr 5 ; 1221, X E 5566/29. — Bigarden, (± 1125), X E 7013/10 ; 1130, G SB ; 1180, Av A 39 ; (1198?), G N ; 1214, X E 5566/12. — Bigartden, 1173, G N. — Bigarda, 1179, X Br 3. — Bygarden, 1183, Tl 32 en 33. — Bigardes, 1215, G N.
Germ. *bī-gardum*, dat. pl., „omheining”, bij *garda-* m. „omheining”. Cf. Biache, Bijloke.
- BIJLMERMEER [Weesperkarspel : Nh] :: Biddelmerbroke, 1159, L B 1451/77. — Bendelmerbruc, (1169?), U B 413.
Germ. ? + *marī-* n. „meer, plas” + *brōka-* m. n. „moeras”.
- BIJLOKE [Gent : Gt] :: terram Biloke nominatam, 1211, Gb A 11.
Germ. *bī-lūka-* m. „omsloten ruimte”, bij *bī-lūkan* „omsluiten”. Cf. Belk.
- BIJLOKE [Sint-Amandsberg : Gt] :: terra que Biloke nominatur, eind 12^e, G SP en G SB.
- BIJSTEREN [Putten : Gl] :: Bekestere, Bekistere, midden 12^e, D W II a 1, 22 v^o, 23 r^o. — in Bekesteren, midden 12^e, D W RH9, 61 v^o.
Cf. Bikschote en talrijke met *bick* beginnende namen in Engeland (Smith, EPNE, I, 33) : zeer waarschijnlijk germ. *bika-*, *bīka-* „spits” ; + *sterja-* n. „uitloper” waarvoor zie Stier.
- „BIKET” [Ère : To] :: —, 1156 cop. ± 1175, T C n^o 5 ; ± 1175, T B 29 r^o.
- BIKSCHOTE : Ie :: Beckescothe, 1216, Co M 11. — Bekescote, 1223, Co M 14 en 16 ; 1224, Co M 20 ; 1225, Co M 22 en 23. — Bekescot, 1223, Co M 15 en 17. — Bexscoten, 1224, Co M 18.
Germ. *bika-* „spits” + *skauta-* m. „beboste hoek zandgrond uitspringend in moerassig terrein”. Bikschote ligt op een spitse landhoek tussen Ieperlee en Steenbeek.
- „BIKURGION” (unb., an der Naab?) :: Βικούργιον, ± 170, kopien 13., Ptolemaeus II 11.
- BILANDE [Wavre : Ni] :: iuxta curtim que uocatur Bilania supra aquam Lanne, 1177, X E 4607/24.
Germ. *bī* „près de” + hydronyme prémédiéval *Lanna*.
- „BILCON” (inc. ± Jurbise : Mo) :: Bilcon, 1057, L G C. — Bichon, in Bilconio, 1079, L 1 H 33/374. — Bilcuns, Bilcons, 1144, Ca 229, 64 v^o, 78 v^o.
- BILHEM [Marchiennes : Do] :: Bileham, 1046, L 10 H 6/41.
Germ. *bīli-* „saillant” ou *bīli-* m. (cf. aa. *bīle*) „promontoire” + *hamma-* m. „langue de terre se projetant en terrain d’inondation”. Bilhem s’avance dans les marais de la Scarpe. Bilham existe également en Angleterre.
- BILHEM [Trescault : Ar] :: Bileham, 1200, L 1 H 45/507 ; 1201, L 1 H 46/512 ; 1222, L G C.
Idem.